

PERANAN MISSI METHODIST DALAM PERKEMBANGAN PENDIDIKAN METHODIST DI MELAKA

Wang Chow Yong*

Dalam perkembangan pendidikan Methodist di Melaka sekitar tahun 1904 hingga ke tahun 1957, peranan Missi Methodist adalah sangat penting kerana sebahagian besar perkembangan dan kejayaan pendidikan ini adalah bergantung kepada peranan mereka. Peranan pihak Missi Methodist ini dapat dilihat dari segi pentadbiran dan perkhidmatannya dalam aspek tertentu seperti penyediaan guru-guru yang berdikari, bantuan kewangan, bangunan sekolah dan kebajikan kakitangan.

Dalam bidang pendidikan, pihak Missi Methodist adalah bergantung kepada diri mereka sendiri dan pencapaian kemajuan adalah terletak pada kebolehan mereka menggunakan sumber-sumber yang ada dengan baik. Disebabkan mereka menganggap bahawa pendidikan adalah sangat penting di dalam mengembangkan pengetahuan sekular dan keagamaan Kristian, sejak awal lagi Missi Methodist telah mengambil langkah-langkah untuk menubuhkan sekolah-sekolah serta memperluaskan kemudahan-kemudahan dalam pendidikan tersebut. Pada masa yang sama, untuk memastikan perjalanan yang licin dalam sekolah-sekolah itu, sebuah badan pentadbiran telah ditubuhkan secara rasmi dalam tahun 1914. Badan pertadbiran itu dikenali sebagai "Lembaga Pelajaran Methodist".

Di dalam lembaga tersebut, ahli-ahlinya terdiri daripada seorang Bishop atau Ketua Paderi, Superintendent Daerah, Setiausaha Pelajaran dan enam orang ahli yang dilantik.¹ Lembaga itu akan mentadbir dan membuat keputusan selaras dengan kehendak-kehendak dasar pelajaran kerajaan pada masa itu. Demi untuk memudahkan pen-

---

*Penulis ialah lulusan Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan pada tahun 1984. Makalah ini adalah merupakan Bab 5 dari Latihan Ilmiah yang dikemukakan kepada Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia, Sesi 1983/84, bertajuk "Pendidikan Methodist di Melaka (1904 - 1957)". Makalah ini telah disesuaikan untuk diterbitkan di sini — Pengarang.

1 Di antara ahli-ahli yang dilantik dalam lembaga rasmi yang pertama itu adalah seperti Magle, Archer, Toomey, Mabel Marsh, Mary Olsen dan Pauline Stefanski.

tadbirannya, pihak Missi Methodist pula melantik seorang guru besar Methodist² untuk mengelolakan Sekolah Methodist tetapi di bawah nasihat dan pimpinan Lembaga Pelajaran Methodist melalui Setiausaha Pelajarannya.³ Dalam perkara-perkara seperti memilih dan melantik guru-guru besar, kenaikan pangkat dan pertukarannya serta merekrutkan guru-guru yang baru, lembaga itu berfungsi bersama-sama dengan guru besar. Selain daripada itu, mereka juga bertanggungjawab untuk menjaga atau memperbaiki kebajikan sekolah dan kakitangannya.

Dalam usaha Missi Methodist memperkenalkan serta mengembangkan pendidikan Methodist di Melaka, ia telah membekalkan guru-guru yang bersemangat tinggi dan berdedikasi. Mereka bukan sahaja bertanggungjawab mengasaskan beberapa buah sekolah Methodist, tetapi membuka jalan dan memimpin guru-guru yang lain melalui contoh dan teladan mereka. Kebanyakan di antara mereka pernah memegang jawatan sebagai guru, guru agama dan guru besar di sekolah-sekolah Methodist. Di antara guru-guru yang boleh digolongkan dalam kategori ini termasuk Shellabear, Ada Pugh, Della Olsen, C.C. Underhill dan H. Dodsworth.

Pada peringkat awal lagi, guru-guru yang dihantar oleh Missi Methodist ke Melaka dapat dilihat kegigihan mereka. Walaupun pada hakikatnya Melaka merupakan suatu tempat baru di mana masyarakatnya kuat beragama Islam dan konservatif, mereka tidak berasa bimbang atau kecewa. Malahan didapati mereka tidak keberatan untuk mempelajari cara hidup termasuk bahasa dan kebudayaan masyarakat Melaka.⁴

Setelah mereka menyesuaikan diri dengan keadaan baru itu, mereka mulai mengajar serta menyebarkan pendidikan Methodist kepada setiap keluarga yang berminat untuk mendengar. Atas usaha mereka, beberapa pelajaran dapat dilangsungkan di tepi jalan, kawasan lapang dan di rumah-rumah mereka yang berminat. Cara penyampaian pelajaran Methodist itu berbentuk lisan atau dengan mengedarkan risalah-risalah dan gambar-gambar bercerita. Apabila sekolah-sekolah Methodist khususnya sekolah harian Methodist dibuka, guru-guru Methodist itu berusaha dengan gigih untuk mencari serta menggalakkan ibubapa menghantar anak-anak mereka ke sekolah. Misalnya, Shellabear dan Ada Pugh pergi mengetuk setiap

2 Boleh jadi seorang mubaligh Methodist atau seorang penduduk tempatan yang beragama Kristian.

3 Setiausaha Pelajaran yang pertama ialah Denyes.

4 Lihat Minutes of the Malaysia Conference of the Methodist Episcopal Church (seterusnya digunakan *M.M.C.M.E.C.*) Jan 1914, h. 27 – 28.

pintu rumah dan kadang kala berpuluh kali melawat rumah yang sama untuk mendorong tuan rumah menghantar anak-anak mereka ke sekolah.⁵

Kadang-kala guru-guru itu dimarah, dikeji dan dihalau tetapi mereka tidak berputus asa. Keadaan ini dapat digambarkan daripada kehadiran pelajar-pelajar yang meningkat dari setahun ke setahun di sekolah-sekolah Methodist. Misalnya, dalam tahun 1905, bilangan pelajar yang menghadiri sekolah harian Methodist yang pertama berjumlah 43 dan meningkat kepada 57 dalam tahun yang berikut.⁶ Dalam tahun 1907 pula, bilangan itu telah bertambah menjadi 6.⁷

Selain daripada berusaha mencari pelajar, guru-guru itu juga memastikan bahawa kehadiran pelajar itu di sekolah Methodist tidak merosot. Setiap kali seorang pelajar tidak hadir, mereka akan cuba memberi bantuan perubatan dan memberi sedikit hadiah untuk mengembirakan hati pelajar itu. Sebaliknya, jika didapati ibubapa enggan memberi izin lagi kepada anaknya untuk bersekolah, guru-guru itu akan sentiasa datang memujuk sehingga ibubapa itu akhirnya bersetuju. Keadaan sedemikian dapat diperhatikan dalam laporan Puan Shellabear sendiri,⁸

As soon as a child was known to be absent for 1 or 2 days, the teachers and myself immediately went in quest of her. There are pupils who have attended the school this year whose home we have visited for over a year and a half for the purpose of getting the children into our school or they have become weary of our continual coming. When we enter any homes now, we are continually met with the question, "Are you looking up children for the schools?" The mothers understand what one part of our work is at least.

Guru-guru Methodist itu juga sentiasa memikirkan idea-idea baru untuk menambahkan bilangan pelajar di sekolah-sekolah Methodist. Antaranya ialah apabila seorang pelajar dapat membawa seorang pelajar baru ke sekolah, ia akan diberi hadiah. Begitu juga pelajar-pelajar baru yang datang ke sekolah juga diberi sesuatu hadiah.

Seterusnya, didapati bahawa guru-guru bukan semata-mata menumpukan masa mereka di sekolah. Selain daripada membuat lawatan ke rumah-rumah pelajar, mereka juga mengambil masa un-

5 N.T. Means, *Malaysia Mosaic*, New York, 1935, h. 86.

6 *Minutes of the Woman's Conference of the Methodist Mission* (seterusnya digunakan *M.W.C.M.M.*), Feb. 1907, h. 71.

7 *M.W.C.M.M.* Dis. 1907, h. 81.

8 *Malaysia Message*, Methodist/Mission Church, Malaysia and Singapore (seterusnya digunakan *Malaysia Message*), Mac. 1923, h. 6 Lihat juga *M.M.C.M.E.C.* 1896, h. 52.

tuk mengajar di asrama-asrama Methodist dan menyebarkan pelajaran agama Methodist di kawasan luar bandar.⁹ Jadi, boleh dikatakan bahawa guru-guru Methodist itu menaruh sepenuh perhatian terhadap tugas dan ajaran-ajaran Methodist.

Walau bagaimanapun, terdapat juga guru-guru yang dibekalkan oleh Missi Methodist yang tidak dapat menghadapi cabaran itu. Umumanya, dalam tahun 1917, apabila guru besar sekolah harian lelaki Methodist, Encik Buell meletakkan jawatan atas sebab-sebab kesihatan, P.T. Robinson dan R.A. Alfred dihantar untuk menyusun semula sekolah tersebut. Belum sampai setahun, setelah mengalami beberapa masalah, mereka berasa kecewa dan kembali ke Kuala Lumpur dalam tahun yang berikut.¹⁰ Tindakan mereka menyebabkan perjalanan sekolah itu terhalang buat sementara. Pada masa itu, sekiranya Missi Methodist tidak dapat menghantar seorang guru yang berdedikasi, kemungkinan besar sekolah itu akan ditutup sama sekali. Ini adalah kerana terdapat persaingan kuat dari sekolah harian lelaki yang lain seperti Sekolah Tinggi Melaka, Institusi St. Francis dan Sekolah Cina Pay Fong. Hanya dalam tahun 1919, Missi Methodist dapat menghantar J.A.P. Oswald, seorang guru yang berkebolehan dan berdedikasi. Di bawah pengelolaannya, beliau menyusun semula sekolah itu dan berjaya memberi nafas baru kepada perkembangannya.¹¹

Contoh baik yang ditonjolkan oleh guru-guru Methodist Melaka yang awal itu, dapat memberi galakan dan inspirasi kepada guru-guru yang lain khususnya guru-guru tempatan untuk mengikut jejak langkah mereka. Di antara mereka ini adalah seperti Loh Hung Loon, Goh Choon Lim, Yong Fu Kong, Chan Ah Him, Khoo Siang Eng dan Wong Soon Cheam. Kebetulanannya mereka adalah bekas pelajar sekolah-sekolah Methodist yang pernah diajar oleh guru-guru awal itu. Jadi, sedikit sebanyaknya guru-guru awal itu telah mempengaruhi atau mencorakkan kehidupan mereka.

Sehubungan dengan hal tersebut, dedikasi guru-guru yang terkemudian itu dapat diperhatikan daripada fakta bahawa kebanyakan di antara mereka berkhidmat lebih daripada 20 tahun sehingga mereka bersara. Misalnya, Puan Yong Fu Kong dan Puan Loh Hung Loon masing-masing telah mengajar di sekolah harian Methodist selama 40 tahun dan Goh Choon Lim lebih kurang 34

---

9 *M.W.C.M.M.* Jan. 1910, h. 65 – 66.

10 *M.M.C.M.E.C.* 1918, h. 46.

11 Lihat *M.M.C.M.E.C.* 1920, h. 112.

tahun.¹² Keputusan baik yang dicapai oleh sekolah-sekolah harian Methodist hampir setiap tahun dalam Peperiksaan Sijil Persekolahan dapat menggambarkan kerja baik mereka. Contohnya, di antara tahun-tahun 1954 hingga 1958,¹³ sekolah-sekolah harian Methodist mencapai lebih daripada 80% kelulusan dalam Peperiksaan Sijil Persekolahan.

Di samping itu, walaupun Missi Methodist tidak dapat memberikan syarat perkhidmatan dan gaji yang sama baik dengan guru-guru kerajaan, guru-guru Methodist itu tidak menunjukkan kekecewaan atau sikap kurang setia. Sebaliknya, mereka bertambah rajin dan berdedikasi. Sikap mereka itu dapat diperhatikan dalam laporan-laporan Persidangan Tahunan Methodist dan majalah-majalah sekolah Methodist Melaka.

Boleh dikatakan bahawa melalui tugas dan khidmat baik guru-guru Methodist itu, pendidikan Methodist dapat disebar secara luas kepada orang ramai di Melaka. Jasa-jasa mereka itu tidak dilupakan dalam risalah-risalah dan majalah-majalah sekolah harian Methodist walaupun ada di antara mereka yang telah meninggal dunia. Dalam tahun 1927, apabila asrama baru sekolah harian perempuan Methodist dibuka, ia telah menggunakan nama Shellabear untuk mengenang jasa beliau.¹⁴ Begitu juga dengan nama Dodsworth apabila asrama lelaki yang baru dibuka secara rasmi. Sebagai menunjukkan tanda penghargaan, bekas-bekas pelajar sekolah perempuan Methodist telah menubuhkan satu tabung biasiswa atas nama “Ada Pugh’s Scholarship” dalam bulan April 1940 semasa beliau mengumumkan secara rasmi untuk bersara, setelah berkhidmat hampir 30 tahun.¹⁵ Dedikasi beliau pernah disanjung tinggi oleh guru-guru dan bekas pelajarnya dengan kata-kata:¹⁶

She will long be remembered here for her patient, sympathetic selfless labour, especially in the early days of our work, and for her genial spirit and radiant faith which has endeared her to us all.”

---

12 Temubual dengan Puan Yong Fu Kong pada 22.12.1983 dan Encik Goh Chook Lim pada 16.12.1983. Puan Yong, seorang pesara adalah bekas pelajar, guru dan gurubesar Sekolah Rendah Perempuan Methodist Melaka. Manakala Encik Goh, juga seorang pesara adalah bekas pelajar, guru dan gurubesar Sekolah Menengah Anglo Cina, Melaka.

13 Lihat bahagian Keputusan Sijil Persekolahan dalam *The Maccian*, dicetak oleh the Wah Seong Press, Malacca, 1954 – 58 dan *The Chimes*, dicetak oleh the Royal Press, Malacca, 1955 – 1957.

14 *Malaysia Message* Jun 1949, h. 14.

15 Lihat “Malacca Honours Ada Pugh” dalam *Malaysia Message* April 1940, h. 5 – 7.

16 *Ibid.*, h. 7.

Dalam usaha mengembangkan pendidikan Methodist, salah satu daripada masalah rumit yang dihadapi oleh Missi Methodist, ialah kekurangan kewangan. Ini adalah kerana sebahagian tugas-tugas pendidikan mereka bergantung kepada diri mereka sendiri, seperti yang pernah dilaporkan dalam tahun 1910 bahawa:¹⁷

Our educational work in Malaya is largely self-supporting, but in other countries most of the support comes from the home Church.

Masalah kewangan itu telah menyebabkan Missi Methodist seringkali tidak dapat membayar gaji yang cukup kepada kakitangannya atau melengkapkan sekolah-sekolah Methodist dengan kemudahan-kemudahan yang diperlukan. Keadaan ini mengganggu pentadbiran yang licin dalam perkembangan pendidikan Methodist di Melaka. Sungguhpun demikian, didapati Missi Methodist tidak berputus asa dalam usahanya mendapatkan kewangan untuk memastikan pentadbirannya itu tidak terhalang.

Pada peringkat awal, pentadbiran sekolah-sekolah Methodist Melaka itu, Missi Methodist bergantung kepada yuran dan pemberian hadiah dari ibubapa. Pergantungan itu disebabkan tugas pendidikan Methodist itu bercorak sukarela tanpa bantuan daripada pihak kerajaan. Disebabkan wang yang diterima adalah tidak mencukupi, Missi Methodist terpaksa mendapatkan bantuan daripada tabung kewangan perempuan Protestants.¹⁸ Contohnya, dalam tahun 1907 Missi Methodist menerima bantuan daripada tabung kewangan itu sebanyak \$487,¹⁹ manakala pada tahun 1910 sebanyak \$400.²⁰

Pada mulanya, jumlah wang yang dikutip agak mencukupi, lebih-lebih lagi apabila kerajaan Negeri-Negeri Selat telah bersetuju memberi bantuan tahunan dalam bentuk "grant" kepada sekolah-sekolah harian Methodist Melaka dalam tahun 1915. Apabila sekolah-sekolah itu berkembang pesat dalam tahun-tahun 1920an, Missi Methodist terpaksa mencari daripada sumber-sumber yang lain untuk menjelaskan perbelanjaannya yang semakin meningkat. Tambahan pula, mereka tidak dapat lagi bergantung kepada pemberian dari tabung kewangan perempuan Protestants itu. Sebenarnya, semasa Missi Methodist berjaya mendapat skim bantuan kerajaan itu, bantuan kewangan daripada perempuan Protestants telah diberhentikan.

---

17 *Malaysia Message*, Mei 1916, h. 63.

18 Tabung ini ditubuhkan melalui usaha perempuan-perempuan Protestants untuk membantu tugas-tugas Gereja Protestants.

19 *M.W.C.M.M.* Feb. 1907, h. 71.

20 *M.W.C.M.M.* Jun. 1910, h. 60.

Selain daripada kewangan yang dikutip daripada yuran dan derma dari ibubapa, Missi Methodist telah menggunakan beberapa cara untuk menambahkan kewangannya yang tidak mencukupi itu. Salah satu cara yang dilaksanakan ialah melalui jualan majalah atau risalah-*risalah* serta Kitab-Kitab Injil. Biasanya, jualan itu dilakukan di sekolah-sekolah Methodist Melaka dan semasa guru-guru Methodist itu menyebarkan agama Kristian dari rumah ke rumah. Dengan cara ini, di samping Missi Methodist dapat menyebarkan ajaran-ajarannya, ia juga dapat menambahkan tabung kewangannya. Misalnya, dalam tahun 1921 Missi Methodist mendapat sebanyak \$3,000 daripada jualan lebih daripada 3,000 naskah majalah dan Kitab Injil.²¹

Missi Methodist juga membuat seruan kepada orang perseorangan, kumpulan, persatuan atau masyarakat umum di Melaka yang tahu tentang tugas-tugas pendidikan yang dijalankan oleh mereka supaya menderma secara sukarela. Melalui cara ini, mereka dapat menambahkan lagi kewangan mereka. Contohnya, atas seruan Missi Methodist dalam tahun 1914, orang ramai di Melaka telah menderma sebanyak \$335,²² dan dalam tahun 1924 orang ramai dari luar bandar Melaka seperti Merlimau, Bemban dan Alor Gajah menderma sebanyak \$2,950.²³ Di samping itu, individu-individu seperti Rebecca Kooper Suydam menyumbang sebanyak \$500 Amerika dan Shellabear sendiri memberi sebanyak \$8,000 dalam tahun 1927.²⁴ Persatuan Wanita-Wanita Mubaligh Seberang Laut juga turut membantu. Dalam tahun 1922, persatuan itu menderma sebanyak \$7,500 dan \$48,000 dalam tahun 1926.²⁵

Sumber kewangan yang lain juga datang daripada kempen-kempen yang dijalankan oleh sekolah-sekolah Methodist. dibawah pimpinan Missi Methodist. Umpamanya, dalam tahun 1925, sekolah-sekolah Methodist Melaka mengadakan satu konsert yang dapat membawa keuntungan sebanyak \$2,000.²⁶ Dalam tahun yang berikut pula, sekolah-sekolah Methodist itu dapat menambahkan tabung kewangan Missi Methodist sebanyak \$52,000 melalui beberapa kempen yang dijalankan.²⁷

21 *M.M.C.M.E.C.* 1922, h. 133.

22 *M.M.C.M.E.C.* Feb. 1915, h. 32.

23 *M.M.C.M.E.C.* 1924, h. 313.

24 *M.M.C.M.E.C.* 1927, h. 213.

25 *Malaysia Message* Sept. 1953, h. 15. Kebanyakan daripada bantuan kewangan itu ditujukan kepada pembinaan bangunan-bangunan atau kemudahan-kemudahan sekolah.

26 *M.M.C.M.E.C.* 1926, h. 133.

27 *M.M.C.M.E.C.* 1927, h. 213.

Dalam usaha Missi Methodist mendapatkan bantuan kewangan untuk membina beberapa projek, mereka juga merayu kepada pihak kerajaan. Misalnya, dalam tahun 1926, kerajaan telah memberi "grant" sebanyak \$31,000²⁸ kepada Missi Methodist dan sebanyak \$80,000 dalam tahun 1957.²⁹

Pada masa yang sama, Missi Methodist juga berjaya mendapat bantuan kewangan dari seberang laut khususnya Amerika. Kebanyakan di antara mereka yang menderma terdiri daripada rakyat Amerika yang beragama Kristian Protestants. Mereka telah menderma sejak tahun 1909 lagi. Didapati dalam tahun itu, mereka menderma sebanyak \$5,000 dan \$20,000 dalam tahun 1920-an kepada Missi Methodist di Melaka.³⁰

Akhir sekali, melalu usaha Missi Methodist, bantuan kewangan juga datang daripada ahli-ahlinya, pelajar-pelajar dan bekas pelajar sekolah-sekolah Methodist. Mereka ini merupakan kumpulan yang terpenting. Di samping menderma kepada kebajikan dan kewangan Missi Methodist, mereka juga bertanggungjawab dalam menyumbangkan tenaga dan masa mereka secara sukarela terhadap perkembangan pendidikan Methodist di Melaka. Di bawah pimpinan Missi Methodist, mereka telah banyak menjalankan kempen-kempen dan projek-projek untuk menambahkan kewangan Missi Methodist.

Daripada bantuan kewangan yang diperolehi dari sumber-sumber tersebut, Missi Methodist dapat mentadbir sekolah-sekolah Methodist secara berkesan. Segala perbelanjaan termasuk bayaran gaji kepada kakitangannya dan bil-bil sekolah Methodist dapat dijelaskan. Dengan kelebihan wang yang ada, Missi Methodist telah menggunakannya untuk perkembangan pendidikan Methodist.

Disebabkan pelajar-pelajar di sekolah Methodist semakin bertambah, keperluan kemudahan dan bangunan yang baru untuk menampung bilangan pertambahan pelajar itu adalah rumit dan tidak dapat dielakkan. Jadi, pihak Missi Methodist telah berusaha menyediakan kemudahan-kemudahan dan bangunan-bangunan baru dari masa ke semasa mengikut keperluan dan perkembangan sekolah-sekolah. Di antara bangunan awal yang dibina oleh Missi Methodist ialah bangunan sekolah harian perempuan Methodist yang terletak di Jalan Kubu. Bangunan tersebut dibina dalam awal tahun 1920-an untuk menampung bilangan pelajar-pelajar yang semakin bertambah. Tempat lama sekolah itu yang terletak di sebuah rumah sewa di Jalan

28 *The Chimes* 1956 – 57, h. 2.

29 *Ibid.*

30 *Malaysia Message* April 1954, h. 6.

Heeran adalah terlalu sempit untuk menampung semua pelajar yang berjumlah 200 orang dalam tahun 1920.³¹

Namun demikian, masalah kekurangan tempat dan bangunan timbul sekali lagi apabila sekolah harian lelaki Methodist juga mengalami pertambahan pelajar yang pesat. Contohnya, dalam tahun 1923 pelajar di sekolah itu telah meningkat kepada 221. Tambahan pula, dalam tahun 1920-an kebanyakan ibubapa di Melaka telah mulai menaruh minat yang besar dalam pendidikan untuk anak-anak mereka. Ini adalah kerana Sijil Cambridge dari sekolah Inggeris dapat menjamin masa depan anak-anak mereka.

Keadaan ini menyebabkan pihak Missi Methodist membuat rancangan jangka panjang untuk menyelesaikan masalah itu. Rancangan Missi Methodist itu diberi dorongan yang baik apabila dalam tahun 1922, ia berjaya membeli sebidang tanah besar seluas 15 ekar di Jalan Tengkeri.³² Harga tanah itu menelan perbelanjaan sebanyak \$15,000. Walaupun tanah itu dianggap terletak di luar bandar pada masa itu, ia merupakan tapak asas pembinaan sekolah-sekolah harian Methodist.

Setelah menerima bantuan kewangan yang mencukupi, pembinaan sekolah perempuan Methodist yang baru dijalankan. Setelah lima tahun kemudian, sekolah itu siap dibina dan dibuka secara rasmi dalam tahun 1927. Sebuah dewan perhimpunan juga dibina untuk sekolah itu dalam tahun 1933.³³

Pada tahun 1926 pula, apabila sekolah perempuan Methodist Melaka dipindahkan ke bangunan barunya di Jalan Tengkeri, sekolah lelaki Methodist telah menggunakan bangunan lama sekolah perempuan itu di Jalan Kubu. Walaupun bangunan itu dapat menampung semua pelajar-pelajar lelaki tetapi sekolah itu kekurangan kemudahan. Umpamanya, sekolah itu tidak mempunyai sebarang dewan, makmal sains dan padang untuk membolehkan pelajar menjalankan kegiatan-kegiatan sukan dan permainan. Tambahan pula, lokasi tempat itu adalah tidak sesuai lagi kerana terletak di kawasan lalulintas yang semakin sibuk dan bising.³⁴ Pada masa yang sama, kegiatan-kegiatan seperti sukan dan permainan telah diberi perhatian penting sejak pertengahan 1930-an. Namun begitu, di sekolah lelaki Methodist masih tidak terdapat sebuah padang. Ini adalah

---

31 Lihat Ho Seng Ong, *Education for Unity In Malaya*, Penang: Malayan Teachers' Unions. 1952, h. 323.

32 *Malaysia Message* Sept. 1953, h. 15.

33 Ho Seng Ong, *op. cit.*, h. 323.

34 *Malaysia Message* Nov. – Dis. 1940, h. 16.

kerana kawasan sekolah itu adalah terhad dan tidak boleh diperluaskan.

Jadi, apabila sekolah lelaki itu semakin berkembang pesat, dirasakan bahawa bangunan dan kemudahan baru amat diperlukan. Dalam tahun 1930-an, Missi Methodist mulai berusaha untuk membina bangunan baru sekolah itu di Jalan Tengkerah berhampiran dengan sekolah perempuan Methodist. Setelah bertahun-tahun merancang dan mendapatkan bantuan kewangan yang mencukupi, Missi Methodist berjaya membuka sekolah lelaki Methodist Melaka yang baru di Jalan Tengkerah pada bulan November 1940.³⁵ Kawasan baru sekolah itu bukan sahaja dapat membekalkan bilik darjah dan kemudahan yang mencukupi tetapi cukup luas untuk pembinaan sebuah makmal sains dan padang yang besar.

Perang Dunia Kedua telah menghalang pembinaan atau pertambahan sebarang bangunan baru di sekolah-sekolah harian Methodist. Namun demikian, selepas tamatnya pendudukan Jepun, Missi Methodist telah membina sebuah bangunan baru untuk sekolah perempuan Methodist. Pembinaan bangunan baru itu yang berharga \$135,000 mempunyai sebuah makmal sains, perpustakaan dan lapan bilik darjah. Kemudiannya, dalam tahun 1957, sebuah bangunan vokesyenal untuk bilik masakan, jahitan, Ilmu Alam dan pertukangan dan sebuah klinik pergigian bersama-sama dengan empat buah bilik darjah telah dibina. Perbelanjaan bangunan baru itu berjumlah \$115,000.³⁶

Peranan Missi Methodist bukan sahaja semata-mata menyediakan bangunan-bangunan sekolah tetapi juga asrama-asrama. Tujuannya ialah untuk memberi tempat penginapan kepada pelajar-pelajar dari luar bandar Melaka untuk datang belajar di sekolah-sekolah Methodist. Dalam tahun 1920-an, setelah bangunan sekolah Methodist di Jalan Kubu dibina, bilik-bilik di bahagian atas bangunan itu telah dijadikan sebagai asrama untuk pelajar. Apabila sekolah perempuan Methodist dipindahkan ke Jalan Tengkerah dalam tahun 1926, sebuah asrama perempuan yang besar dikenali sebagai Dewan Shellabear juga dibuka. Asrama itu dapat menampung seramai 100 orang pelajar perempuan.

Sementara itu, asrama-asrama untuk lelaki berbangsa Melayu, Cina dan India juga diadakan sejak tahun 1920-an. Pada mulanya, asrama-asrama itu bertempat di rumah-rumah yang disewa. Apabila Missi Methodist telah siap membina beberapa buah bangunan baru

---

35 *Ibid.*, h. 16.

36 *The Chimes* 1956 – 57, h. 2.

berhampiran dengan sekolah lelaki Methodist di Jalan Tengker, asrama-asrama lelaki itu telah dipindahkan ke situ dalam tahun 1955. Untuk memudahkan pentadbiran, asrama-asrama lelaki untuk ketiga-tiga bangsa itu disatukan di bawah satu badan pengelolaan.³⁷ Didapati bahwa asrama-asrama baru itu dapat memberi tempat penginapan kepada lebih daripada 50 orang penghuni.

Di sekolah-sekolah Hari Ahad pula, sejak awal lagi sebuah tempat yang tetap diperlukan. Jadi, dalam tahun 1907 Missi Methodist telah menubuhkan sebuah gereja Methodist yang pertama di Jalan Kubu. Selain daripada digunakan untuk mengendalikan pelajaran-pelajaran sekolah Gereja Ahad, gereja itu berfungsi sebagai tempat suci untuk orang-orang Kristian berhimpun dan bersembahyang. Dalam tahun-tahun 1930-an pula, beberapa buah gereja telah didirikan di kawasan-kawasan luar bandar Melaka seperti Bemban, Jasin, Tangkak dan Tampin.

Setelah tamatnya peperangan, Missi Methodist telah merancang membina sebuah gereja pusat di bandar Melaka mengikut keperluan dan perkembangan masa. Setelah hampir sepuluh tahun merancang, akhirnya pada tahun 1954 Missi Methodist berjaya membina sebuah gereja baru Methodist yang terletak juga di Jalan Tengker.³⁸ Walaupun kos membina gereja itu agak besar iaitu bernilai sebanyak \$60,000 namun pembinaannya merupakan satu pencapaian yang besar dalam sejarah Methodist di Melaka. Di gereja pusat inilah sekolah-sekolah Hari Ahad untuk bahagian Inggeris dan Cina dijalankan hingga hari ini. Di samping itu, gereja yang lama di Jalan Kubu telah dijadikan Gereja Tamil Methodist dan sekolah Hari Ahad bahagian Tamil dikendalikan di situ.

Dalam perkembangan pendidikan Methodist di peringkat awal, sekolah-sekolah Methodist di Melaka telah mengalami masalah kekurangan guru. Disebabkan tidak terdapatnya sebarang jentera kerajaan untuk melatih guru-guru di Tanah Melayu, Missi Methodist telah menggunakan sistem di mana pelajar-pelajar yang baik atau cerdik dari sekolah Methodist dilantik sebagai guru-guru. Setelah seorang pelajar tamat dan menunjukkan minat untuk menjadi guru, latihan diberikan oleh Missi Methodist sendiri. Contohnya, dalam tahun 1923, Missi Methodist telah memilih pelajar-pelajar yang lulus dalam peperiksaan Sijil Cambridge dan memberi latihan perguruan di sekolah-sekolah Methodist sendiri.³⁹ Melalui cara ini, Missi Methodist dapat mengurangkan masalah kekurangan guru itu.

37 Lihat *M.M.C.M.E.C.* Jan. 1956, h. 56.

38 Lihat *Malaysia Message* April 1954, h. 5 – 6. Gereja itu diberi nama sebagai “Gereja Wesley Methodist” untuk mengenangkan nama pengasas Methodisme.

39 Lihat *Malaysia Message* 1923, h. 93.

Selain daripada itu, Missi Methodist juga menaja beberapa orang bekas pelajar dari sekolah-sekolah Methodist Melaka untuk menjalani latihan perguruan di sekolah-sekolah latihan guru-guru Methodist di Singapura. Contohnya, dalam tahun 1921, lima orang bekas pelajar sekolah harian Methodist Melaka telah dihantar ke sekolah latihan tersebut.⁴⁰ Di antara mereka yang mengikuti latihan di sekolah-sekolah latihan Methodist itu termasuk Ting Bing Leng,⁴¹ Puan Loh Hung Loon dan Puan Khoo Siang Eng.⁴² Didapati bahawa mereka juga merupakan guru-guru terlatih yang berkebolehan. Misalnya, selepas peperangan dalam tahun 1945 Puan Loh Hung Loon telah dilantik sebagai guru besar sekolah perempuan Methodist manakala Puan Khoo sebagai guru besar sekolah lanjutan perempuan Methodist.

Dalam pentadbiran dan perkhidmatannya, Missi Methodist bukan sahaja menumpukan perhatian terhadap perkembangan fizikal sekolah-sekolah Methodist tetapi juga kebajikan kakitangan sekolah khususnya guru-guru. Sejak tahun 1919 lagi, didapati bahawa syarat-syarat perkhidmatan dan gaji guru-guru sekolah harian Methodist adalah kurang memuaskan berbanding dengan yang dinikmati oleh guru-guru kerajaan. Walaupun guru-guru Methodist itu mempunyai taraf pencapaian dan latihan yang sama dengan guru-guru kerajaan, gaji mereka adalah lebih rendah. Misalnya, sebelum Perang Dunia Kedua, seseorang guru Methodist di Melaka yang terlatih dan mempunyai Sijil Cambridge akan dibayar gaji permulaan sebanyak \$130 oleh pihak kerajaan manakala seorang guru kerajaan yang mempunyai taraf yang sama dibayar sebanyak \$150. Tambahan pula, guru-guru Methodist itu tidak mempunyai faedah-faedah perkhidmatan seperti pencen, elaun rumah dan kemudahan kesihatan seperti yang dinikmati oleh guru-guru kerajaan. Sungguhpun demikian, Missi Methodist telah menubuhkan satu Kumpulan Wang Simpanan Pekerja untuk guru-guru dan kakitangan Methodist yang lain. Dalam kumpulan wang simpanan itu, ahli-ahli dikehendaki membayar sebanyak \$5 setiap bulan dan pihak Missi Methodist akan menyumbang sebahagian. Setelah ahli itu bersara, kumpulan wang simpanannya akan diserahkan kepadanya.⁴³

---

40 *M.M.C.M.E.C.* 1923, h. 274.

41 *Malaysia Message* Okt. 1953, h. 14.

42 *Malaysia Message* Mei 1940, h. 7.

43 Temubual dengan Puan Yong. Beliau sendiri menerima sebanyak \$25,000 semasa beliau bersara setelah berkhidmat selama 40 tahun.

Selain daripada itu, Missi Methodist juga membuat rayuan kepada pihak kerajaan untuk menyelesaikan perbezaan di dalam syarat-syarat perkhidmatan dan gaji untuk guru-guru itu tetapi usaha ini gagal. Namun demikian, Missi Methodist tidak berhenti membuat rayuan mereka. Dalam jangka waktu selepas pendudukan Jepun, mereka membuat persediaan untuk mendapatkan perhatian dan pertimbangan pihak kerajaan. Pada tahun 1948, Missi Methodist menghantar tiga surat rayuan kepada kerajaan untuk menyelesaikan perbezaan-perbezaan di antara sekolah bantuan kerajaan dan sekolah kerajaan.⁴⁴ Perkara-perkara yang dirayukan termasuk kebajikan guru-guru dari segi pencen, elaun rumah, gaji dan kemudahan kesihatan.⁴⁵

Apabila didapati kerajaan Persekutuan Tanah Melayu masih tidak memberi perhatian terhadap isu itu, Missi Methodist bersama-sama dengan badan-badan pelajaran golongan Kristian yang lain seperti Katholik, Anglikan dan Presbyterian telah menubuhkan sebuah Majlis Perwakilan Sekolah-Sekolah Bantuan Kerajaan dalam tahun 1951. Tujuannya ialah untuk menyatupadukan suara dan tindakan mereka di dalam perundingan dengan pihak kerajaan tentang permintaan dan kepentingan bersama.⁴⁶

Pada tahun yang sama, majlis perwakilan itu telah berunding dengan pihak kerajaan. Setelah banyak perbincangan, pada 1hb. Julai 1952, kerajaan Persekutuan telah bersetuju memberi peluang kepada guru-guru sekolah bantuan menjadi ahli-ahli Kumpulan Wang Simpanan Pekerja serta menikmati faedah-faedah yang dituntut.⁴⁷ Walaupun pemberian hak itu merupakan sebahagian kecil daripada syarat perkhidmatan yang dinikmati oleh guru-guru kerajaan, ia merupakan satu pencapaian di kalangan guru-guru Methodist Melaka. Kejayaan itu memberi jalan kepada tuntutan-tuntutan yang lain.

Akhir sekali, menjelang tahun 1957, tuntutan-tuntutan Missi Methodist yang lain mulai mendapat perhatian kerajaan. Dalam Penyata Jawatankuasa Pelajaran tahun 1956, telah dicadangkan dasar bagi perkhidmatan perguruan bersama untuk guru-guru sekolah kerajaan dan sekolah bantuan kerajaan.⁴⁸ Walaupun cadangan itu men-

---

44 *Malaya/Malaysia Annual Conference* (seterusnya digunakan M.A.C.) 1948, h. 38.

45 Lihat *M.A.C.* 1949, h. 52.

46 *Ibid.* h. 62.

47 *M.A.C.* 1955, h. 51.

48 Lihat *Penyata Jawatankuasa Penyemak Dasar Pelajaran 1960 — Laporan Rahman Talib*, Singapore Government Printing Office, bhg. 35, h. 7.

jadi kenyataan empat tahun kemudian, ia telah dapat menggambarkan peranan Missi Methodist dalam usaha-usahanya memperbaiki kebiasaan kakitangannya.